

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 24 maja 2011 r.

ustanawiająca indywidualny program kontroli i inspekcji dla połowów pelagicznych na wodach zachodnich północno-wschodniego Atlantyku

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 3415)

(Jedynie teksty w języku angielskim, duńskim, estońskim, francuskim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim i portugalskim autentyczne)

(2011/310/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006⁽¹⁾, w szczególności jego art. 95,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Połowy stad śledzia, makreli, ostroboka, sardeli i błękitka (zwane dalej „połowami pelagicznymi”) na wodach UE obszarów ICES V–IX (zwanymi dalej „wodami zachodnimi”) są objęte środkami ochrony i kontroli przewidzianymi między innymi w:

— rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1236/2010 z dnia 15 grudnia 2010 r. ustanawiającym system kontroli i egzekwowania mający zastosowanie na obszarze objętym Konwencją w sprawie przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku⁽²⁾,

— rozporządzeniu Rady (WE) nr 1300/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającym wieloletni plan dotyczący zasobów śledzia występujących przy zachodnim wybrzeżu Szkocji oraz połowów tych zasobów⁽³⁾,

— rozporządzeniu Rady (UE) nr 57/2011 z dnia 18 stycznia 2011 r. ustalającym uprawnienia do połowów na 2011 rok dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane na wodach UE oraz w odniesieniu do statków UE na niektórych wodach nienależących do UE⁽⁴⁾.

(2) Wyładunki ilości przekraczających 10 ton śledzia, makreli i ostroboka złowionych na obszarach ICES I–X,

XII i XIV oraz na wodach UE obszaru CECAF podlegają procedurom ustanowionym w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1542/2007⁽⁵⁾.

(3) Zasadniczo działania związane z połowami pelagicznymi na wodach zachodnich, w tym wyładowywanie i przeładowywanie gatunków pelagicznych, podlegają środkom kontroli ustanowionym na mocy rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

(4) Aby na szczeblu Unii zapewnić jednolite i skuteczne stosowanie przedmiotowych środków ochrony i kontroli, należy ustanowić indywidualny program kontroli i inspekcji obejmujący Danię, Niemcy, Estonię, Irlandię, Hiszpanię, Francję, Łotwę, Litwę, Niderlandy, Polskę, Portugalię i Zjednoczone Królestwo.

(5) Taki indywidualny program kontroli i inspekcji należy ustanowić na okres od dnia wejścia w życie niniejszej decyzji do dnia 31 grudnia 2012 r.

(6) Program ten powinien obejmować ogólne zasady działań w zakresie kontroli i inspekcji przeprowadzanych przez właściwe organy przedmiotowych państw członkowskich. W ramach tych zasad należy ustalić wartości odniesienia dla intensywności działań w zakresie kontroli i inspekcji, jak również priorytety i procedury kontroli i inspekcji. Zainteresowane państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki zgodnie z tymi wspólnymi zasadami.

(7) Jeżeli znaczna część połowów pelagicznych jest wywożona do państw trzecich, należy rozszerzyć działania w zakresie kontroli i inspekcji, tak aby objęły one cały łańcuch dystrybucji, w tym wymianę handlową.

(8) Wspólne działania państw członkowskich w zakresie inspekcji i nadzoru należy prowadzić – w stosownych przypadkach – zgodnie ze wspólnym planem rozmieszczenia ustalonym przez Wspólnotową Agencję Kontroli Rybołówstwa (CFCA) na podstawie art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 768/2005⁽⁶⁾.

(9) Państwa członkowskie realizujące indywidualny program kontroli i inspekcji powinny – w miarę możliwości – poddawać jego rezultaty okresowej ocenie przez CFCA.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 348 z 31.12.2010, s. 17.

⁽³⁾ Dz.U. L 344 z 20.12.2008, s. 6.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 24 z 27.1.2011, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 337 z 21.12.2007, s. 56.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 128 z 21.5.2005, s. 1.

- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji ustalono w porozumieniu z zainteresowanymi państwami członkowskimi.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylającego rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 ⁽¹⁾;

- e) „wywóz” oznacza wywóz zdefiniowany w art. 2 pkt 13 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszej decyzji ustanawia się indywidualny program kontroli i inspekcji, którego celem jest zapewnienie jednolitej i skutecznej realizacji środków ochrony i kontroli dotyczących połowów pelagicznych na wodach zachodnich.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Indywidualny program kontroli i inspekcji obejmuje:
 - a) całość działalności połowowej prowadzonej przez statki rybackie w odniesieniu do gatunków pelagicznych na wodach zachodnich, w tym ich wyładunki i przeładunki;
 - b) wszelkie działania podejmowane wobec gatunków pelagicznych złowionych na wodach zachodnich po ich wyładowaniu, w tym ważenie, wprowadzanie do obrotu, mrożenie, przetwarzanie, przechowywanie, przejmowanie, przewóz, przywóz i wywóz.
2. Indywidualny program kontroli i inspekcji stosuje się od momentu jego wejścia w życie aż do dnia 31 grudnia 2012 r.
3. Indywidualny program kontroli i inspekcji wdrażany jest w Danii, Niemczech, Estonii, Irlandii, Hiszpanii, Francji, na Litwie, Łotwie, w Niderlandach, Polsce, Portugalii i Zjednoczonym Królestwie.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszej decyzji przyjmuje się następujące definicje:

- a) „gatunki pelagiczne” oznaczają śledzia, makrele, ostroboka, sardelę i błękitka;
- b) „połowy pelagiczne” oznaczają połowy stad śledzia, makreli, ostroboka, sardeli i błękitka;
- c) „wody zachodnie” oznaczają wody UE obszarów ICES V–IX;
- d) „przywóz” oznacza przywóz zdefiniowany w art. 2 pkt 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiającego wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr

Artykuł 4

Wspólne zasady i środki krajowe

1. Wspólne zasady dotyczące indywidualnego programu kontroli i inspekcji, w szczególności cele, priorytety i procedury oraz wartości odniesienia dla inspekcji określone są w załączniku I.
2. Środki dotyczące wdrożenia indywidualnego programu kontroli i inspekcji, przyjęte przez państwa członkowskie na podstawie art. 95 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009, regulują kwestie wymienione w załączniku II.

Artykuł 5

Współpraca między państwami członkowskimi i z państwami trzecimi

1. Państwa członkowskie, o których mowa w art. 2 ust. 3, współpracują ze sobą na rzecz wdrożenia programu kontroli i inspekcji.
2. Wszystkie pozostałe państwa członkowskie współpracują z państwami członkowskimi, o których mowa w art. 2 ust. 3, oraz z właściwymi organami państw trzecich na rzecz wdrożenia indywidualnego programu kontroli i inspekcji.
3. Jeżeli państwa członkowskie współpracują w ramach rozdziału III rozporządzenia (WE) nr 768/2005, możliwe jest wdrożenie całości indywidualnych programów kontroli i inspekcji lub ich części, w drodze wspólnego planu rozmieszczenia przyjętego przez Wspólnotową Agencję Kontroli Rybołówstwa („CFCA”).

Artykuł 6

Wspólne działania w zakresie inspekcji i nadzoru

1. Państwa członkowskie, o których mowa w art. 2 ust. 3, podejmują wspólne działania w zakresie inspekcji i nadzoru – o ile to konieczne – w ramach rozdziału III rozporządzenia (WE) nr 768/2005.
2. Do celów wspólnych działań w zakresie inspekcji i nadzoru zainteresowane państwa członkowskie:
 - a) dopilnowują, aby inspektorzy z innych zainteresowanych państw członkowskich zostali zaproszeni do uczestnictwa we wspólnych działaniach w zakresie inspekcji i nadzoru;
 - b) ustanawiają wspólne procedury operacyjne mające zastosowanie do statków nadzorujących.
3. We wspomnianych wspólnych działaniach w zakresie inspekcji i nadzoru mogą uczestniczyć urzędnicy Komisji i inspektorzy wspólnotowi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

Artykuł 7**Informacje**

1. Państwa członkowskie, o których mowa w art. 2 ust. 3, przekazują Komisji i CFCA – przy pomocy środków komunikacji elektronicznej oraz do 10. dnia każdego kwartału – następujące informacje dotyczące poprzedniego kwartału:

- a) działania przeprowadzone w zakresie kontroli i inspekcji;
- b) wszystkie stwierdzone przypadki naruszenia przepisów, przy czym dla każdego przypadku określa się:
 - (i) statek rybacki (nazwa, bandera i oznaka rybacka) lub podmiot przetwarzający dany gatunek pelagiczny lub prowadzący handel tym gatunkiem;
 - (ii) datę, godzinę i miejsce inspekcji; oraz
 - (iii) charakter naruszenia przepisów;
- c) aktualny stan działań prowadzonych w następstwie wykrytego naruszenia przepisów.

2. Naruszenie przepisów figuruje w każdym kolejnym sprawozdaniu do czasu zakończenia działań na mocy przepisów prawnych danego państwa członkowskiego. W każdym kolejnym sprawozdaniu:

- a) określa się aktualny stan sprawy (np. sprawa w toku, złożono odwołanie, postępowanie wyjaśniające nadal w toku); oraz

b) szczegółowo opisuje się wszelkie nałożone kary (np. wysokość grzywien, wartość zarekwirowanych ryb lub narzędzi, udzielenie pisemnego ostrzeżenia).

3. W przypadku niepodjęcia żadnych działań w następstwie stwierdzonego naruszenia przepisów należy wyjaśnić ten fakt w sprawozdaniu.

Artykuł 8**Ocena**

Państwa członkowskie, o których mowa w art. 2 ust. 3, przesyłają Komisji i CFCA – do dnia 31 marca 2013 r. – sprawozdanie z oceny dotyczące działań w zakresie kontroli i inspekcji przeprowadzonych na mocy przedmiotowego indywidualnego programu kontroli i inspekcji.

Artykuł 9**Adresaci**

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Danii, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Irlandii, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Królestwa Niderlandów, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 maja 2011 r.

W imieniu Komisji
Maria DAMANAKI
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

WSPÓLNE ZASADY DOTYCZĄCE INDYWIDUALNEGO PROGRAMU KONTROLI I INSPEKCIJ

1. CEL

Ogólnym celem indywidualnego programu kontroli i inspekcji jest weryfikacja przestrzegania obowiązującego prawodawstwa dotyczącego:

- a) ograniczeń ilościowych dotyczących połowów i wszelkich warunków szczegółowych z nimi związanych, w tym monitorowania wykorzystania kwot;
- b) dokumentacji wymaganej przez prawodawstwo obowiązujące w odniesieniu do połowów pelagicznych, w szczególności wiarygodności zapisanych i raportowanych informacji;
- c) procedur w zakresie wyładunku i ważenia;
- d) przeładunków;
- e) zakazu selekcji jakościowej przewidzianego w art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1288/2009 z dnia 27 listopada 2009 r. ustanawiającego przejściowe środki techniczne na okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 30 czerwca 2011 r.⁽¹⁾ oraz wszelkich przypadków zaniechania wyładunku gatunków pelagicznych złowionych podczas operacji połowowej zgodnie z art. 90 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009.

2. STRATEGIA

Państwa członkowskie dokonują kontroli i inspekcji połowów i wszystkich związanych z nimi działań statków rybackich oraz innych podmiotów gospodarczych w ramach całego łańcucha na podstawie zarządzania ryzykiem zdefiniowanego w art. 4 pkt 18 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Inspekcje przeprowadzane po wyładunku lub przeładunku służą w szczególności jako uzupełniający mechanizm kontroli krzyżowej pozwalający ocenić wiarygodność zapisanych i raportowanych informacji o połowach i wyładunkach.

3. PRIORYTETY

Różne kategorie narzędzi są objęte różnymi poziomami priorytetowości zgodnie z rocznym planem połowowym. W związku z tym każde państwo członkowskie określa indywidualne priorytety na podstawie zarządzania ryzykiem.

4. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA

Wszystkie rejsy połowowe prowadzone przez upoważnione statki rybackie wyposażone w satelitalny system monitorowania statków (VMS) są monitorowane w czasie rzeczywistym, a informacje o nich są porównywane z dokumentacją z zakresu deklaracji wyładunkowych, przeładunkowych, sprzedaży i przejęcia, a także ze wszelkimi sprawozdaniami z inspekcji i nadzoru.

Wszystkie operacje wyładunku, sprzedaży, przywozu i wywozu są monitorowane.

5. DOCELOWE WARTOŚCI ODNIESIENIA DLA INSPEKCIJ

Nie później niż jeden miesiąc od wejścia w życie niniejszej decyzji w odniesieniu do 2011 r. oraz do dnia 1 stycznia 2012 r. w odniesieniu do 2012 r. państwa członkowskie – w stosownych przypadkach – określają dodatkowe docelowe wartości odniesienia dla inspekcji na podstawie zarządzania ryzykiem w rozumieniu art. 4 pkt 18 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009:

Miejsce inspekcji	Wartość odniesienia
Inspekcja na morzu	<p>Wartość odniesienia ustalana po szczegółowym przeanalizowaniu działalności połowowej w każdym obszarze. Jako wartości odniesienia dla morza należy podać liczbę dni patrolowania wód zachodnich, z możliwością ustalenia odrębnej wartości odniesienia dla dni patrolowania określonych stref.</p> <p>W oparciu o zarządzanie ryzykiem poszczególne inspekcje będą planowane pod kątem:</p> <ul style="list-style-type: none"> — zakazu selekcji jakościowej, — przypadków opróżniania sieci, — przepisów dotyczących statków państw trzecich zamierzających prowadzić połowy błękitka lub makreli na wodach UE ustanowionych w załączniku IV do rozporządzenia Komisji (UE) nr 201/2010 z dnia 10 marca 2010 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 dotyczącego upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstępu statków państw trzecich na wody terytorialne Wspólnoty⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 24.12.2009, s. 6.

Miejsce inspekcji	Wartość odniesienia
Wyładunek	<p>Przynajmniej 10 % liczby wyładunków przekraczających 10 ton śledzia, makreli i ostroboka w wyznaczonych portach poddawane jest pełnej inspekcji.</p> <p>Przynajmniej 15 % ilości śledzia, makreli i ostroboka wyładowywanych w wyznaczonych portach poddawane jest pełnej inspekcji.</p> <p>Wybór wyładunków poddawanych inspekcji opiera się na analizie ryzyka.</p> <p>W oparciu o zarządzanie ryzykiem poszczególne inspekcje będą planowane pod kątem:</p> <ul style="list-style-type: none"> — niewyznaczonych portów i miejsc wyładunku, — wyładunków ilości śledzia, makreli i ostroboka wynoszących poniżej 10 ton, — ewentualnych wyładunków makreli pod innymi nazwami, na przykład <i>Scomber japonicus</i> (MAS). <p>Wartości odniesienia dotyczące wyładunków sardeli i błękitka należy ustalić na podstawie szczegółowej analizy działalności wyładunkowej w poszczególnych obszarach.</p>
Przeładunek	Na podstawie zarządzania ryzykiem co najmniej 5 % liczby przeładunków podlega inspekcji.
Pierwsza sprzedaż	<p>Przynajmniej 10 % przypadków pierwszej sprzedaży śledzia, makreli i ostroboka w wyznaczonych portach poddawane jest pełnej inspekcji; wartość odniesienia powinna opierać się na analizie ryzyka.</p> <p>Przynajmniej 15 % ilości śledzia, makreli i ostroboka sprzedanych w wyznaczonych portach poddawane jest pełnej inspekcji; wartość odniesienia powinna opierać się na analizie ryzyka.</p>
Przywóz/wywóz	Jeżeli państwa członkowskie posiadają informacje o przywozie/wywozie, poddają one inspekcji co najmniej 5 % przywożonych/wywożonych ilości – na podstawie zarządzania ryzykiem.
Nadzór powietrzny	Wartości odniesienia ustala się po szczegółowym przeanalizowaniu działalności połowowej prowadzonej w poszczególnych obszarach, z uwzględnieniem dostępnych zasobów, którymi dysponują państwa członkowskie.

(¹) Dz.U. L 61 z 11.3.2010, s. 10.

6. PROCEDURY

6.1. Ogólne zadania w ramach inspekcji

Inspektorzy weryfikują i odnotowują w swoim sprawozdaniu następujące informacje:

- a) szczegółowe informacje na temat tożsamości osób uczestniczących w działaniach będących przedmiotem inspekcji;
- b) licencje połowowe i upoważnienia do połowów;
- c) wszelkie stosowne dokumenty;
- d) szczegółowa weryfikacja złowionych gatunków i ich ilości zgodnie z obowiązującym prawodawstwem unijnym.

W sprawozdaniach z inspekcji odnotowuje się wszelkie istotne ustalenia z inspekcji przeprowadzonych na morzu, w portach lub w dowolnym innym obiekcie danego podmiotu gospodarczego.

Ustalenia te porównuje się starannie z informacjami przekazanymi inspektorom przez inne właściwe organy, w tym z informacjami pochodzącymi z satelitarne systemu monitorowania statków (VMS), informacjami pochodzącymi z elektronicznego systemu rejestrowania i przekazywania informacji (ERS) i wykazem upoważnionych statków.

6.2. Zadania w ramach inspekcji w zakresie nadzoru powietrznego

Inspektorzy odnotowują dane uzyskane w trakcie nadzoru powietrznego w celu dokonania kontroli krzyżowych, a w szczególności porównują przypadki stwierdzenia obecności statków rybackich z informacjami pochodzącymi z systemu VMS i ERS oraz wykazami upoważnionych statków.

6.3. Zadania w ramach inspekcji na morzu

Jeżeli na statku rybackim lub statku przetwórczym lub statku transportowym znajduje się jeden gatunek pelagiczny lub więcej, inspektorzy zawsze sprawdzają gatunki i ilości ryb zatrzymanych na burcie i porównują je z ilościami zapisanymi w odpowiedniej dokumentacji znajdującej się na statku.

Inspektorzy regularnie sprawdzają:

- czy statki rybackie posiadają upoważnienie do prowadzenia danych połowów pelagicznych,
- czy statki rybackie są wyposażone w działający satelitarny system monitorowania statków (VMS),
- czy w dzienniku połowowym właściwie odnotowuje się odpowiednie informacje,
- zgodność narzędzi połowowych znajdujących się na statku z odpowiednimi wymogami,
- rysunki statku, w szczególności pod kątem możliwości wyładowywania ryb poniżej linii wodnej,
- obecność urządzeń umożliwiających automatyczną selekcję,
- fizyczne ilości gatunków pelagicznych na statku oraz ich postać.

6.4. Zadania w ramach inspekcji wyładunku

Inspektorzy regularnie sprawdzają:

- czy statki rybackie posiadają upoważnienie do prowadzenia danych połowów pelagicznych,
- czy wysłano uprzednie zgłoszenie przybycia w celu wyładunku i czy zawiera ono poprawne informacje dotyczące połowu znajdującego się na statku,
- w stosownych przypadkach – czy na wyładunek gatunków pelagicznych uzyskano pozwolenie właściwych organów,
- czy statki rybackie są wyposażone w działający satelitarny system monitorowania statków (VMS) i elektroniczny system rejestrowania i przekazywania informacji (ERS),
- czy w dzienniku połowowym właściwie odnotowuje się odpowiednie informacje oraz czy arkusze z tego dziennika są przesyłane we właściwym terminie,
- w przypadku statków rybackich biorących udział w transporcie i przetwarzaniu gatunków pelagicznych – czy na statku znajduje się odpowiednia i właściwie uzupełniona dokumentacja,
- gatunki i fizyczne ilości gatunków pelagicznych znajdujące się na statku,
- czy w stosownych przypadkach spełniane są wymogi w zakresie ważenia,
- czy narzędzia połowowe znajdujące się na statku są zgodne z upoważnieniem do połowów oraz z obowiązującymi środkami technicznymi.

6.5. Zadania w ramach inspekcji przeładunku

Inspektorzy regularnie sprawdzają:

- czy statki rybackie posiadają upoważnienie do prowadzenia danych połowów pelagicznych,
- w przypadku przeładunków w porcie – czy wysłano uprzednie zgłoszenie przybycia do portu i czy zawiera ono poprawne informacje dotyczące przeładunku,
- czy statki, które chcą dokonać przeładunku, uzyskały uprzednie upoważnienie,
- czy sprawdzono gatunki i ilości objęte uprzednim zgłoszeniem w celu przeładunku,
- czy na statku znajduje się odpowiednia i właściwie uzupełniona dokumentacja, w tym deklaracja przeładunkowa.

6.6. Zadania w ramach inspekcji przewozu, wprowadzania do obrotu i przejmowania

Inspektorzy regularnie sprawdzają gatunki i ich ilości oraz statek, który je złowił, oraz porównują te informacje z deklaracją wyładunkową i dziennikiem połowowym w celu ustalenia:

- w odniesieniu do przewozu – w szczególności czy istnieje odpowiednia i właściwie uzupełniona dokumentacja,
- w odniesieniu do wprowadzania do obrotu – czy istnieje odpowiednia i właściwie uzupełniona dokumentacja,
- w odniesieniu do przejmowania – czy istnieje odpowiednia i właściwie uzupełniona dokumentacja.

ZAŁĄCZNIK II

MINIMALNY ZAKRES ŚRODKÓW PRZYJĘTYCH PRZEZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4 UST. 2

Krajowe środki określają między innymi:

1. ŚRODKI KONTROLI

— Zasoby ludzkie

Liczba kontrolerów na lądzie i na morzu oraz okresy i strefy ich rozmieszczenia.

— Środki techniczne

Liczba statków i samolotów patrolowych oraz okresy i strefy ich rozmieszczenia.

— Środki finansowe

Środki z budżetu przeznaczone na rozmieszczenie zasobów ludzkich oraz statków i samolotów patrolowych.

2. WYZNACZANIE PORTÓW

Wykaz wyznaczonych portów wymagany zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1542/2007.

3. PROCEDURY WAŻENIA

Stosowane systemy są zgodne z ustanowionymi przepisami, w szczególności z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 1542/2007 w zakresie procedur ważenia i urzędzeń ważących.

4. PLANY POŁOWOWE

Szczegółowe informacje na temat wszelkich istniejących systemów przydzielania kwot oraz systemów monitorowania i kontroli wykorzystania kwot.

5. MONITOROWANIE

Szczegółowe informacje na temat systemu monitorowania działalności połowowej, wyladunków, przeladunków, wprowadzania do obrotu oraz przywozu/wywozu gatunków pelagicznych.

6. PROTOKOŁY Z INSPEKCJI

Szczegółowe protokoły dotyczące wszystkich działań w zakresie inspekcji.

7. WYTYCZNE

Wytyczne dla inspektorów, organizacji producentów i rybaków.

8. PROTOKOŁY DOTYCZĄCE WYMIANY INFORMACJI

Protokoły dotyczące wymiany informacji z właściwymi organami wyznaczonymi przez pozostałe państwa członkowskie jako organy odpowiedzialne za indywidualny program kontroli i inspekcji.
